

Dosarul nr. 1ra-590/2022
1-20057980-01-1ra-15042022

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

14 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte - Timofti Vladimir,
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Osoian Lilian* în numele inculpatului Chiosa Vadim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2021, în cauza penală de învinuire a lui

Chiosa Vadim XXXXX născut la XXXXX,
originar din XXXXX, XXXXX:

- XXXXX;

- XXXXX;

- XXXXX,

în comiterea infracțiunii prevăzute art. 217 alin.(2) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 01.06.2020 – 10.07.2020;

instanța de apel: 11.10.2020 – 03.11.2021;

instanța de recurs ordinar: 15.04.2022 – 14.09.2022.

Asupra admisibilității motivelor invocate în recursul ordinar, Colegiul penal,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 iulie 2020, *Chiosa Vadim* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, și în baza acestei Legi, cu aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod procedură penală a fost condamnat la **120** (una sută douăzeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

S-a încasat din contul lui *Chiosa Vadim*, în contul *Statului* cheltuielile de judecată în sumă de **2 800** (două mii opt sute) lei.

S-a hotărât soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Chiosa Vadim, o perioadă nedeterminată de timp și nestabilită de organul de urmărire penală, urmărind scopul păstrării ilegale a substanțelor stupefiante, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora. Acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, a procurat în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, substanțe stupefiante în proporții mari, pe care le-a păstrat asupra sa, până la 08 februarie 2020, aproximativ ora 02:15, atunci când a fost observat la intersecția străzilor Eugen Coca cu Vasile Lupu, mun. Chișinău, că manifesta un comportament neadecvat, de către colaboratorii de poliție Corciu Cătălin și colegul său, care erau implicați în măsuri de menținere a ordinii publice pe acest teritoriu.

Inculpatul fiind stopat de către aceștia, în mod benevol a predat un pachet de chibrite în care se afla o substanță verzuie cu miros specific și un flacon în care se conținea pastile de culoare oranj, bunuri care ulterior au fost ridicate prin ordonanță și proces verbal de ridicare.

Potrivit Raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-652 din 06 martie 2020, în concluziile acestuia se indică că, masa vegetală uscată, mărunțită de culoare verde, cu miros specific, depistată asupra lui Chiosa Vadim, reprezintă marihuana care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, în cantitate de 2,34 grame, care potrivit Hotărârii de Guvern nr. 1088 din 05 octombrie 2004, reprezintă substanțe stupefiante, iar potrivit Hotărârii de Guvern nr. 79 din 23 ianuarie 2006, reprezintă proporții mari.

Astfel, acțiunile lui Chiosa Vadim au fost încadrate juridic în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, după semnele calificative –*”circulația ilegală a analoagelor drogurilor fără scop de înstrăinare, adică păstrarea analogilor drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.”*

3. Sentința a fost contestată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, *Copeiciuc Marina*, prin care a solicitat casarea sentinței în latura pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Chiosa Vadim recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

3.1 În motivarea apelului procurorul a invocat că, prima instanță stabilindu-i inculpatului pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 120 ore, nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute la art. 75 Cod penal, inclusiv de influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului. Prima instanță a omis să aprecieze că potrivit materialelor cauzei penale, inculpatul Chiosa Vadim, anterior a fost condamnat, fiindu-i stabilite inclusiv pedepse privative de libertate, ceea ce denotă că scopul Legii penale și a pedepsei stabilite nu a fost atins, iar acesta nu s-a corectat și reeducat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2021, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Chiosa Vadim a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal și în baza acestei Legi, a fost condamnat la **8** (opt) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința s-a menținut fără modificări.

4.1. În În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului.

Instanța de apel a notat că prima instanță a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Referitor la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a apreciat că există temei legal pentru casarea parțială a sentinței întrucât, la soluționarea chestiunii respective nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, pedeapsa stabilită de prima instanță fiind prea blândă în raport cu circumstanțele de drept și de fapt stabilite pe cauză, reieșind din gravitatea faptei infracționale cât și personalitatea inculpatului Chiosa Vadim.

Astfel, la stabilirea mărimii și categoriei de pedeapsă, instanța de apel a ținut cont de prevederile Legii mai sus nominalizate, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite - *potrivit 16 Cod penal se califică ca infracțiune ușoară*, comisă cu intenție, de motivul acesteia, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea - conform art. art. 76, 77 Cod penal – *circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite*, de personalitatea inculpatului – *nu este la prima abaterea de lege penală, are antecedente penale nestinse*, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, sancțiunea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, pedeapsa aplicată de prima instanță sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în privința inculpatului Chiosa Vadim este una neîntemeiată și nejustificată, concluzionând că acestuia urmează a-i fi stabilită o pedeapsă mai aspră, sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, or anume acesta categorie de pedeapsa îl va convinge de necesitatea respectării Legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

5. Nefiind de acord cu decizia emisă, a declarat recurs ordinar avocatul *Osoian Lilian* în numele inculpatului Chiosa Vadim, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței fără modificări.

De asemenea, solicită încetarea procesului penal în privința lui Chiosa Vadim, în legătură cu intervenirea actului de amnistie conform Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

5.1. În motivarea recursului, avocatul menționează că, pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de apel este prea aspră, iar pedeapsa sub formă de muncă neremunerată pe un termen de 120 ore, stabilită prin sentința primei instanțe fiind una echitabilă și care a fost acceptată de condamnat.

Recurentul susține că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina integral, anterior a fost judecat și a devenit consumator de substanțe narcotice în urma executării pedepsei cu închisoarea, numită anterior.

La fel, a relatat că la caz sunt aplicabile prevederile art. art. 1 și 2 din *Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova*.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală, procurorul *Crijanovschi Sergiu* a depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că, recurentul s-a conformat prevederilor art.422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie*

să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului ordinar declarat de către avocatul *Osoian Lilian* în numele inculpatului *Chiosa Vadim* se constată că acesta, nu invocă nici un temei de casare din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs invocă, de fapt, dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale, temei de recurs prevăzut de pct.10) potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul *când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând actele cauzei, raportate la criticele avansate de recurent Colegiul penal notează că acestea nu și-au găsit confirmarea, iar soluția instanței de apel este legală, fondată și urmează a fi menținută în totalitate.

Colegiului penal reține că, instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75-78 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia, ținând cont și de dispozițiile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Conform alin.(1), art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin.(8) art.364¹ Cod de procedură penală.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Astfel se atestă că, în urma solicitării și înscrisului autentic al inculpatului (f.d.88), prezenta cauză a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin.(8), art.364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f. d. 94), beneficiind de reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de Lege în cazul pedepsei cu închisoare, ori cu muncă neremunerată în

folosul comunității și de reducere cu 1/4 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Colegiul penal reține că, sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul Chiosa Vadim, prevede pedeapsă cu *amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an*, și cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, noile limite pentru pedeapsa amenzii sunt: de la 300 până la 525 *unități convenționale*, pentru muncă neremunerată în folosul comunității: este de până la 112,5 ore, iar pentru pedeapsa cu închisoare: de până la 8 luni.

La caz, mărimea pedepsei cu închisoare stabilită de către instanța de apel – 8 luni inculpatului, se încadrează în limitele noi stabilite prin aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În continuare, Colegiul penal reține că la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei inculpatului, instanța de apel just a luat în considerație gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, care potrivit art. 16 alin.(2) Cod penal constituie infracțiune mai puțin ușoară, inculpatul a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer și a solicitat ca judecarea cauzei să fie înfăptuită conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală. Circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului în conformitate cu prevederile art. 77 alin. (1), lit. a) Cod penal nu au fost stabilite, personalitatea acestuia care potrivit revendicării XXXXX: XXXXX; XXXXX.

Astfel, se constată că inculpatul nu și-a făcut concluziile de rigoare că faptele social periculoase sunt supuse răspunderii penale și a comis o altă infracțiune cu intenție, fapt ce denotă că, instanța de apel corect a statuat, că reeducarea și corectarea inculpatului poate avea loc doar în exclusivitate prin stabilirea în privința acestuia a unei pedepse privative de libertate.

În acest context, instanța de recurs menționează că nu pot fi reținute argumentele avocatului precum că, instanța de apel la individualizarea pedepsei în privința inculpatului nu a ținut cont de faptul că, inculpatul vina în comiterea infracțiunii a recunoscut-o pe deplin, se căiește sincer de cele comise, a conștientizat fapta comisă, este consumator de substanțe narcotice. Or, circumstanțele la care face referire apărarea în cererea de recurs, au fost luate în considerație de către instanța de apel la reducerea limitelor de pedeapsă.

Respectiv, instanța de apel corect a concluzionat, că scopul Legii penale prevăzut de art. 61 Cod penal, poate fi realizat doar în mod exclusiv prin izolarea acestuia de societate, deoarece faptele comise prezintă un pericol sporit pentru cetățeni, iar pedeapsa stabilită va atinge scopul și contribui la corectarea, reeducarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal conchide că hotărârea instanței de apel în latura atacată de către partea apărării, nu conține erori ce ar duce la casarea acesteia.

Mai mult ca atât, instanța de recurs mai notează și faptul că, din analiza deciziei recurate a stabilit că argumentele indicate, în esență au fost abordate în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin.(1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor problemelor esențiale invocate în speță, cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct.37 a hotărârii *Albert c. România din 16.02.2010*.

7.1. Cu referire la solicitarea avocatului *Osoian Lilian* în numele inculpatului Chiosa Vadim de aplicare a prevederilor Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, Colegiul penal ține să menționeze următoarele.

Potrivit prevederilor art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, fiind enumerate temeiuri de recurs, iar potrivit alin. (2) temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.*

La caz, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 03 noiembrie 2021, iar Legea nr. 243, a fost adoptată la 24.12.2021 și a intrat în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial - 31.12.2021.

În acest context, Colegiul penal consideră că aplicarea prevederilor Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021, publicată și intrată în vigoare la 31.12.2021 în această speță nu poate avea loc la etapa recursului ordinar, urmând a fi soluționată la etapa executării pedepsei, în conformitate cu prevederile dispozițiilor art. art. 469-472 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal conchide că eroarea invocată în recurs nu și-a găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală, întemeiată și echitabilă, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Osoian Lilian* în numele inculpatului Chiosa Vadim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2021, în

cauza penală în privința lui **Chiosa Vadim XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 20 octombrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie